

Tale ved vigslingen av Kari Veiteberg til biskop i Oslo

Oslo domkirke - søndag 17. desember 2017

Ved preses i Bispemøtet, Helga Haugland Byfuglien

Gratulerer med dagen – dette er en stor begivenhet for deg og for dine nærmeste – og også for Oslo bispedømme og hele vår kirke.

Snart får du korset om halsen din – det har mange båret før deg. Du går inn som nr. 60 i rekken av sterke profiler som gjennom årene har satt sitt preg på hovedstadsbispedømmet.

Korset vil stadig minne deg om hva som er sentrum i din fortsatte tjeneste med ord og sakrament. Det forteller om ditt kall og ditt ansvar. Det er å formidle Guds nåde i Kristus som setter fri til å være en neste.

Noen tenker at det blir andre oppgaver som griper tiden til en biskop. Jeg tror du vil bli overrasket over hvor mange situasjoner med muligheter til å forkynde om Jesus, som vil åpne seg for deg. Du har sagt at du gjerne vil samtale med andre om hva det betyr å tro på Jesus i dag. Så flott det er - mange lurte på det og vil vite.

Noen vers fra siste kapitelet av Lukasevangeliet, kapitel 24 er slik:

«Mens de nå snakket sammen og drøftet dette, kom Jesus selv og slo følge med dem. De nærmet seg nå den landsbyen de skulle til, og han lot som om han ville dra videre. Men de bad ham inntrengende: Bli hos oss. Det lir mot kveld, og dagen heller. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, bad takkebønnen, brøt det og gav dem. Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen.»

Vandringen til de to som fikk følge av en til på vei til Emmaus, har blitt symbolet på en åpen kirke med rom for samtale, undring, tvil og nysgjerrighet. I møte med vanskelige spørsmål med mange sterke oppfatninger også i vår kirke, er denne samtalen underveis blitt en modell for å lytte, respektere og være i bevegelse.

Du bærer med deg sterke erfaringer fra dine år som vandrende gateprest både i Bergen og Oslo. Det vil være en rikdom å ta med seg i din nye tjeneste. Jesus sin evne til å gi rom for ulikhet er en form raushet kirken trenger.

Ordene om plass for alle skurrer for ofte fordi mange hører den indre støyen av opplevelser av ikke å høre til, av å ha vært utsatt for maktmisbruk og dyttet ut.

At kirken er åpen for alle, og forankret i evangeliet om Kristus fordrer både ydmykhet og tydelighet hos en kirkeleder.

«Bli hos oss» – ordene har fått sin plass i flere av vår kirkes bønner og salmer – det gir gjenklang i lengselen hos mennesker som midt i mylder og materialisme kjenner seg ensomme.

Gjennom din tjeneste skal du tegne et bilde av Gud som den som aldri lar oss være alene. Han er lik en hønemor brer sine vinger over oss.

«Og mens han satt til bords med dem, bad takkebønnen og brøt brødet, kjente de han igjen.»

Kirkens tjeneste skal avspeile han som innbyr til måltidsfellesskap. Han som forkynner frihet fra skam og skyld og reiser oss opp så vi kan vandre videre – rake fordi vi er trygge på at vi er elsket og tilgitt. Selv den som fordømmer seg selv og fordømmes av andre, får nåden som gave og settes fri.

Det er ikke å ta seg sammen eller streve etter det vellykkete livet eller bli den beste utgaven av seg selv. Det er å tro på Jesus og følge han.

Din oppgave som biskop er å tolke tiden og gjøre evangeliet relevant, så mennesker kan kjenne og kjenne igjen Kristus midt i livet. Det er å se medarbeidere og trygge dem på at de ikke er alene på vandringen, og minne dem stadig om at det er bruk for dem.

Men heller ikke du skal vandre i ensomhet. Medarbeidere blant ansatte og råd og frivillige vil gjerne gå sammen med deg og dele ansvaret med deg. Du også vil trenge deres oppmuntring og råd underveis.

Og stadig vil du innby til måltidsfellesskap der brødet brytes og vinen deles. Det minner om den nærværende Jesus - vår Frelser og Frigjører - som gir oss nåde og har lovet å være med oss alle dager.

Gled deg. Vær velsignet og bli til velsignelse.